

[Oluf Pedersen.]

siske Metode duer ikke. Det ærede Medlem Hr. Frits Clausen fordømte for saa vidt ogsaa de nazistiske Metoder, som han mente den danske Regering brugte over for ham. Metoden i sig selv syntes det ærede Medlem aabenbart ikke om. I Roskilde havde vi i sin Tid en Slags Profet, han lavede et politisk Parti, hvis første Punkt hed, at de stillede Forslag skulde prøves paa Forslagsstilleren selv — slet ikke saa daarlig en Idé, Metoden er ikke helt tosset, men den ødelægger det ærede Medlem Hr. Frits Clausens Politik. Vi er for saa vidt klar over, at baade Kommunisme og Nazisme er ikke det, vi trænger til, vi trænger ikke til mere Galsskab, vi trænger til en Løsning paa Dansk. Og her ligger det saadan, at de Landboreformer, som vi jo festede for alle sammen i Fjor, gik ud paa, at man skulde afskaffe Statsindgreb, at man skulde bort fra Told og indføre Grundskyld. Det var danske Reformer, og jeg mener, at det, vi trænger til, er netop en Reform paa Dansk, en Reform, som er i nøje Tilknytning til dansk Tankegang. Vi ønsker Frihed, Frihed paa Rettens Grund, Frihed under Ansvar. Paa Frihedens Grund kan man løse Arbejdsløshedsproblemet. Arbejdsløshed skyldes Uret og Forret; paa Frihedens Grund kan man løse begge Kriseproblemer, Vejen frem er Grundskyld og Frihandel. Vi kan intet løse, hvis ikke man vil sætte ind mod den falske Kapital, ellers vil hele Rigsdagens Arbejde blot være en Børnehave, ogsaa for Nazister. Det ærede Medlem Hr. Frits Clausen vil løse det hele fraoven. Jeg ønsker Grundlaget ændret. Vort Motto maa være: Lige Ret til Jord, Udbytte af eget Arbejde, Friheden kun begrænset af andres Ligeret. Det er det, vi alle vil i Danmark. Men fremmede Metoder, nazistiske og kommunistiske, dem har vi ingen Brug for. Vi er Danske og ønsker en dansk Reform paa Frihedens og Rettens Grund.

Aksel Larsen: Som Debatten i Gaar og i Dag har formet sig, har jeg i alt væsentligt kun nogle Bemærkninger i Anledning af det, der er sagt om Sønderjylland, jeg tænker her i første Række paa det, der blev sagt af de nationalsocialistiske Ordførere, det ærede Medlem Hr. Jens Møller og hans Sekundant. For det første om den økonomiske Situation i Sønderjylland, der skal være saa god og alligevel uendelig fortvivlende, hvilket Danmark skal være Skyld i. Det var ikke Danmark, der hidførte Markkatastrofen, og det er urimeligt at angribe Danmark for den. Markkatastrofen var noget, som muligvis

kunde yderligere vanskeliggøre Tilstanden, men Grunden til, at Sønderjylland økonomisk og erhvervsmæssigt endnu ikke er kommet paa lige Hammel med det øvrige Land, er den, at Landsdelen blev ganske bevidst forsømt, dengang Grænsen laa ved Kongeaaen. Og jeg tror nok, at en af Aarsagerne til, at Valgresultatet i Sønderjylland blev saa godt, som det blev, er, at den sønderjyske Befolkning alt for godt ved dette og med Erfaringerne fra Tyskertiden in mente under ingen Omstændigheder ønsker paa ny at komme under tysk Styre.

Der tales fra de to ærede Medlemmer om, at Danmark maa lægge sin økonomiske Politik endnu mere om, og at man skal acceptere de tyske Samhandelstilbud, der udtrykt paa forstaaeligt Dansk betyder, at den danske Industri skal delvis likvideres og Danmark gøres til et økonomisk og produktionsmæssigt Anneks til Tyskland. Ja, det maa man altsaa undskylde, det er vi Modstandere af. Vi ved vel, at denne Politik, der er udtrykt i tyske Tilbud til Danmark, hvilket det ærede Medlem Hr. Jens Møller, som sikkert er vel informeret, har bekræftet her, ogsaa har Fortalere herhjemme, bl. a. inden for Partiet Venstres Rækker, men vi tillader os at være af den Mening, at man allerede er gaaet alt for langt i denne Retning, og at det er paa Tide, at man paa dette Omraade tager Reb i Sejlene.

Der tales om, at danske Arbejdere kan faa Arbejde i Tyskland, og det er vel næsten saadan, hvis man skal tro Agitationen, at Arbejdsløsheden i Danmark kan afskaffes, hvis Danmark ogsaa paa dette Omraade vil gaa ind paa tyske Forslag, som er fremsat eller maatte blive fremsat, det vil altsaa antagelig sige stille Valuta til Raadighed til Finansiering af dette. Ja, man maa undskylde, hvis almindelige Mennesker bliver en Smule forvirrede. Nu har vi hidtil faaet at vide, energisk, haardt og længe og vedvarende, at det tyske Folk er et Folk „ohne Raum“ og saa faar vi at vide, at dernede mangler man Arbejdere, saa man ikke kan faa udført det mest nødvendige, man maa importere Arbejdere i Hundred-, i Tusind-, i Hundredtusindvis. Det kunde tyde paa, at det i visse Henseender var et „Raum ohne Volk“. Enten maa man høre op med den Agitation, der drives med „Volk ohne Raum“, eller ogsaa maa man høre op med disse Paastande om, at Tyskland kan beskæftige en større eller mindre Del af Danmarks arbejdsløse.

I øvrigt kan det jo ikke være Danmarks Sag at løse Spørgsmaalet om Løntransfe-